

Felelős szerkesztő: HALÁSZ IMRE. Szerkesztőségi iroda: Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4.)

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI NAPILAP.

Kiadó-tulajdonos: HALÁSZ IMRE. Franklin-Társulat épületében (egyetem-utca 4.)

Figyelmeztetés.

A „Közérdek”-re folyton fogadtatnak el havi előfizetéseket is. A kik május és június hóra előfizetnek, a két hóra eső előfizetési összeg beküldése után azonnal kapják a lapot.

A „Közérdek” előfizetési ára: Egy óra . . . . . 1 frt 80 kr. Két óra . . . . . 3 „ 60 „ Negyedévre . . . . . 5 „ Félévre . . . . . 10 „ Egy évre . . . . . 20 „

Megrendelések postautalvánnyal legcélszerűbben eszközölhetők. Könyvárusoknak számlák nem adatik.

A „Közérdek” kiadó-hivatala, Budapest, egyetem-utca 4. sz. Budapest, április 14.

(L.) A felkaptott és fennhangoztatott takarékpénztári jelszavak közétartozik a törvényszékek számára redukciója is.

Az igazságügyminiszter ur törvényjavaslatot is terjesztett már előtérben, mely szerint felhatalmaztaték a kormány a most fennálló 105 törvényszék közül 41-et megszüntetni.

Magát a szándékot csak helyeslehetjük. A megtakarításokat lehetőségeknél tartottuk ezen a téren is.

S helyesleljük azt is, hogy az igazságügyminiszter csak bizonyos általános felhatalmazást kér a kormány számára a törvényszékek redukciójára nézve, és nem jelöl már most meg egyetlen egy törvényszéket, melyek az új szervezés folyamán fel kellene oszlatandók.

Ma a mostani kormány tán nincs is azon helyzetben, hogy egyenként kijelölhetné, melyek az törvényszékek, melyek az igazságszolgáltatást megzavarása nélkül feloszthatók?

Aztán egy ezer és ezer helyi érdekeket ötvöző organiszatio új parlamenttel, hol minden érdek képviselve van — szerfelett nehéz. A mint a törvényszékek székhelyeinek első megállapítása alkalmával egész népvándorlás állott be, — egy most, a feloszlatandó törvényszékek határozott megjelölése, ismét izgalomba hozná az országot egy nagy részét és mozgásba mind azt a sok érdeket, mely az által megtámadottak hiszi magát.

Az organiszatio technikája, az elfogadott princípiumoknak a gyakorlatban való alkalmazása, a részletek keszítelvénye: nem is lehet a parlamentnek feladata. Elég ha megállapítja az organiszatio főelveit, ha megadja az irányt; a többi a kormány feladata, mely a megjelölt irányhoz s a megállapított elvekhez híven végrehajtja az organiszatiót és érvényt szerez a parlament intencióinak a végrehajtás feladatának összes részleteiben.

Csak így lehet kikerülni azt, hogy a parlament, mely nálunk, mondhatni, első sorban a helyi érdekek képviselője: — ne váljék egyszerűen a helyi érdekek küzdterévé.

Azt tehát, hogy a miniszterium nem provokálja a törvényhozásban a helyi érdekek harczát s nem jelöli ki a feloszlatandó törvényszékeket, — csak helyesleljük. A képviselőház megkíméltetik oly jelenetektől, melyek tekintélyét és méltóságát nem emelnék.

De másrészt azt hisszük, hogy az a száraz felhatalmazás, melyet a kormány az előterjesztett törvényjavaslatban kér, a maga teljes korlátlanosságában, a feladat sikerét éppen nem fogja megkönyviteni. A princípiumok, melyeket a kormány az új szervezésnél követnie kellene, teljesen hiányoznak. A kormány egyszerűen, szárazon, korlátlanul felhatalmaztaték 41 törvényszék eltörlésére. Belátásának ez által korlátlan tág tér lenne nyitva, a mi éppen ugy vezethet helyes, mint helytelen irányban való megoldáshoz.

Mi azt hisszük, hogy a törvényszékeknek ily nagymérvű redukciója egy tollvonással munkájuk nem lehet. Vajjon az mind meleszedt lenne, a mit hallottunk és olvastunk számtalanszor a törvényszékeknek munkával való tuhlalmaztatásáról? Még nem oly rég az igazságügyminiszterium a bírósági személynzet szaporítását kérte, mert az első szervezés alkalmával beállított személynzet elégtelmenek bizonyult. Azóta igazságszolgáltatásunk gyorsítására, javítására nem történt semmi olyas, minek ma már következményei lehetnének. Codexünk nincsenek, perrendtartásunk a régi rossz, a burocratikusk chablon meg inkább kiféledött, a pert leső ügyvédek szaporodtak, a perlekedő felek nem fogytak; s mindezek dacára ma már mégis ott állanak, hogy egyszerűen decretálni lehet 41 törvényszék eltörlését?

Nem mondtuk — a minthogy ezek-künk elején meg is jegyeztük — hogy az első folyamodású bíróságok körüli kiadásoknál is ne lehetne megtakarításokat tenni. Sőt lehet néhány oly törvényszék, melyek az igazságszolgáltatás érdekeinek megsértése nélkül azonnal fel kellene oszlatandók. De ezeknek száma nem megy 41-re, és még 20-ra sem mehet. Az igazságszolgáltatásnak nagyobb mérvű reformja nélkül, a nagyobb mérvű megtakarítások lehetetlenek. A mi a törvényszékeket a sok limlomtól meg nem szabadítjuk, a mi a gremiumok tendóit nem kevesbitjük, a bagattell ügyeket át nem adjuk a közigazgatási hatóságoknak, a járásbíróóságok hatáskörét ki nem terjesztjük: addig egyszerűen lehetőségenek nem tartjuk 41 törvényszék feloszlását, s azt hisszük, hogy ez oly merész kísérlet lenne, mely csakhamar megfoszalná magát.

Ugy tudjuk, hogy mindezeknek

szükségességéről maga az igazságügyminiszter ur is meg van győződve, s hogy ezek nélkül az új szervezést szintén keresztülvihetlennék tartja. De mindez nem talált kifejezést a kérdéses törvényjavaslatban; s ugy tudjuk, hogy a perrendtartás módosítása, a járásbíróági illetékesség kiterjesztése, a bagattell ügyek szabályozása nem tartoznak azon tárgyak közé, melyeket a kormány még ezen országgyűlés programjába fölvet. Hogy mindezek nélkül a tervbe vett nagyobb mérvű organiszatio miképen lehetséges, s hogy ezérvazetvő lesz-e? — az előtünk tanláni marad.

Kemédjük, hogy a jogügyi bizottság, melyhez a törvényjavaslat már át-tétetett, pótolni fogja a hiányokat és keresztülvihetővé teszi azon lényegében s intenciójában helyes javaslatot, melytől nemcsak pénzügyi megtakarításokat, de igazságszolgáltatási előnyöket is várhatunk.

S azt hisszük, hogy a tervbe vett új szervezés célzatisztiságának és sikerének biztosítása lesz az, ha a kormány által előterjesztett fehér lap helyett, az országgyűlés egy oly lapot ad a kormány kezébe, melyen legalább a főelvek s az irány, mely a törvényszékek eltörlésénél követendő lesz, ki lesznek jelölve.

Az elveknél s az irányok ezen megjelölése megkönyviti a kormány feladatát is, melynek a helyi érdekekkel bizonyára szintén kemény harczára lesz.

Záróban mint tény a következőt beszélük: O felseje a zárai török alcensultól kérdezték, melyik főconsulátus alá van rendelve, s midőn azt halotta, hogy a ragusai alá, komoly arczkifejezéssel akkép nyilatkozott volna ő felseje, hogy a ragusai főconsul Ausztria ellenségeihez tartozik s barátságatlan indulatának már több ízben adta jelét. Ennek folytán nem valószínű, hogy Persich ragusai főconsul Ragusában ő felségénél tiszteleguetni fog.

Péchy Tamás közlekedési miniszter a szikszói kerületben, Somssich Imre gr. a csurgói kerületben egyhangulag országgyűlési képviselőkké választattak.

Péchy Tamás közlekedési miniszter tegnap este Kismárkára utazott, honét csak holnap után tér vissza Budapestre. Nikolics Sándor interpellációjára szombatal előbb nem igen adhatja meg a választ.

A kereskedelmi törvényjavaslatnak „en bloc” elfogadása számos képviselőnél nag. agyalyokat támaszt. Sokan határozottan ellene nyilatkoznak a bizottság tárgyalásainak, a melyet alig tartanak egynek semmit mondó alakzerítéségnél. Különösen a javaslatnak a részvénytársulatokról szóló részét sokan felette hiányosnak tartják és nem tudnak megbarátkozni azon gondolattal, hogy míg Bécsben a képviselőházban és az urak házában hónapokon át a legnagyobb részletességgel folytak a

viták a bizottságokban és a teljes ülésében a részvénytársulati törvény felett, addig nálunk, nem törődve még a legutóbbi időkben is e téren szerzett sajnos tapasztalatokkal, egy törvény elfogadása ajánlatik, a melynek alapelvei feletti a képviselőházak alig van alkalma magát tájékozni.

A sáros megyei pártmozgalomra vonatkozólag a „M. Politika” hitelles forrásból arról értesül, hogy a lapok azon közlése, mely szerint a jobboldali ellenzék pártjának alakító gyűlésére nagyszámú meghívások küldettek volna szét, tévedésen alapzik. Br. Sennyey Pál egy családú innepély alkalmából ottani rokonait menő meglátogatni, számos hívei és tisztelői megragadták az alkalmat, ő küldöttségileg fölkeresni és rokonszenvenyírt iránta nyilvánítani. Ez alkalmom br. Sennyey a jelenvotakhoz politikai tartalom beszédet tartott, mely a jelenvotakra lelkesítő hatást gyakorolt. Ezután gr. Dessewly Gyula elnöklete alatt ideiglenes bizottság alakult, melynek feladata leendő később egybehívandó párt-alakító gyűlésre a lépéseket megtenni.

Azon negyvenegy törvényszék közt, a mely az igazságügyminiszter által benyújtott törvényjavaslat folytán, július hó elejére be fog szüntettni, van a budai törvényszék is. A főváros egész területére egy törvényszék tervezetik; a budai törvényszék vidéke a pestvidéki törvényszékhez csatolatik. A megtakarítás, mely ezen törvényszék megszüntése által elértek, negyvenezer forint meghalad. A budai törvényszék börtön-helyiségei, a melyek még nem régen az állam költségén a legnagyobb igényeknek megfelelőleg felszereltek, az államrendőrségnek fognak átadatik. Míg a pesti teleknyom teljesen átadomtatva nem lesz, addig a budai teleknyom ügyeket egy teleknyom hatósággal felruházott járásbíróóság fogja elintézni.

Az orosz gabonaszállítás javára szolgáló osztrák-bajor vasuti karteálljókban a magyar kormány, mint a „P. Lloyd” értesül, egy jegyzéket küldött az osztrák kabinetnek, mely mindenekelőtt a tényállásról felvilágosításra autentikus adatokat kér, egyezsorsmid kiemeli, mily fontos ez ügy Magyarországra nézve, s az osztrák kormányt felszólítja, hogy a magyar érdekek megővására szomszédai és baráti jóindulattal közreműködjék. A magyar kormány további lépése még nem hozhatók nyilvánosságra, de megnyugtatóul az a tény szolgálhat, hogy a kormány nem vesztegel tétlenül.

A bécsi lapok régebben azon hírrel léptek fel, hogy a közös hadügyminiszterium a katonaság élelmezési költségeit a jövő delegatiónál által tetemesen fölemeltetni szereték. Ezen hír annak idején illetékes helyről czáfolatban részesült. Ujabbán pedig azzal a hírrel kedveskedett egy bécsi lap, hogy a közös hadügyér 1 millió forintnyi megtakarítást tervez a felszerelési költségeknél. A hivatalos „Wiener Abendpost” erre következő demontellal felel:

Egy helybeli lap azon hirt hozta, hogy a közös hadügyminiszterium a legközelebbi delegatiónál számára a hadsereg új felszerelési rendszeréről javaslatot készít elő, mely a szállítási módokat megváltoztatás folytán évenként egy millió forintnyi megtakarításra fog vezetni. Eddig a közös hadügyminiszterium ilyen előterjesztés kidolgozásába már azért sem foghatott, minthogy a megkívántató szá-

mitások, mielőtt a nyers termékek ára az évről évre hátralevő részéből nem ismeretes, meg nem indíthatók. Az híresztelté továbbá, hogy a brünni felszerelési gyárban helytelenségek fordultak elő s erről az ottani katonai hatóságok már hónapok óta értesíték. Ezen híre nézve a közös hadügyminiszterium az illetékes hatóságoktól semmiféle megerősítő közleményt nem kapott.

A török nagyvezír egy új bizottságot küldött ki, mely a török vasutaknak a magyar és szerb vasutakkal csatlakozására vonatkozó kérdéset fölött határozand.

Bécs, április 13. (Eredeti levél.) A mit a „Fanfulla” című olasz lap szerint Trevisanato érsek velencei patriarcho ő felségének Velencében a pápa megbízásából állított megdott volna, csak igen főtélesen érdemel hitelt. Ellenben megbízhat oldáról erősítik, hogy a bíbornok ő felségének a pápa sajtókezű levelet nyújtotta át, mely azonban ő felségének és a bíbornok beszélgetésének nem képezte tárgyát. E levélre mely — mint mondják — csak ő felségének olasz földön való üdvözlése volt rendeltetve, még eddig válasz nem adatott.

A különbözőzeti viteldjajk.

A vélemények eltérők a különbözőzeti viteldjajk fogalmára, s így azok gazdasági értékére és hatására nézve is; e fogalmat a szerző oly módon határozza meg, hogy alatta mindazon díjak értendők, melyeknek alapja nem vezethető vissza egy bizonyos egységre, vagy törvényesítésre. E szerint tehát a lépcsőzetes és övdijjak, melyek a szállítás távolságával kisebb, vagy nagyobb fokozatban csökkennek, tehát bizonyos törvényesítést mutatnak, továbbá a kocsiakománydíjak, különbözőzeteknek nem volnának nevezhetők. Ellenkezőleg az időnydíjak, melyek többnyire a vízi közlekedéssel lehetővé tegyék a versenyt, vagy bizonyos évszakokban a pangó forgalmat észteni hivatják, a különbözőzeti díjak közé sorozandók; nemkülönben az iránydíjak is, melyek két vagy több különböző hosszúságú pályának közös végpontjai közt a verseny lehetővétevéte végt megállapítanak, míg a közbeneső pontokra a viteldij magasabb egységi ár szerint számíttatik. Mások szerint pedig valamennyi ugynevezett különbözőzeti díjak közé sorozandók; nemkülönben az iránydíjak is, melyek két vagy több különböző hosszúságú pályának közös végpontjai közt a verseny lehetővétevéte végt megállapítanak, míg a közbeneső pontokra a viteldij magasabb egységi ár szerint számíttatik. Mások szerint pedig valamennyi ugynevezett különbözőzeti díjak közé sorozandók; nemkülönben az iránydíjak is, melyek két vagy több különböző hosszúságú pályának közös végpontjai közt a verseny lehetővétevéte végt megállapítanak, míg a közbeneső pontokra a viteldij magasabb egységi ár szerint számíttatik. Mások szerint pedig valamennyi ugynevezett különbözőzeti díjak közé sorozandók; nemkülönben az iránydíjak is, melyek két vagy több különböző hosszúságú pályának közös végpontjai közt a verseny lehetővétevéte végt megállapítanak, míg a közbeneső pontokra a viteldij magasabb egységi ár szerint számíttatik.

Victor Emanuel király.

A novárai csata végéhez közeledett. Károly Albert király annyira félt kardját hüvelyébe dugni, hogy inkább meg akart halni hazájával együtt. A kik a pillanatban látták, elbeszélhetik, hogy a király, Victor Emanuel atyja, egy fal és egy sövény közötti szűk téren haladt előre. A csatamezőről egyetlen óriási halálhőrgés hangzott. A király lova erre felgáskodott. Semmi felindulás nem tükröződött az öreg uralkodó arcán. Komor nagy és szigorú alak! Károly Albert meg akart halni — ez az egész. És várta a haláltudó golyókat. Hadseregét elhullottak; — még mindig várt. Végre belátta, hogy a halál került. Lassan távozott a csataterőről, vissza-visszatartva rétmült paripáját, mintha a halálnak időt akart volna engedni, hogy mást határozzon.

Két órával a csata lezajlása után egy fiatal ember, nem oly magas termetű, de erősebb, azon büszke arczok egyikével, melyek magokra vonják a népek, különösen pedig a hadseregek figyelmét — egy katonatiszt, kinek válljától le voltak tépve, csizmái porosak, himzései összerongyolva, mintha épen magában birkózott volna meg valacivel, hajdon fölve megjelent Radetzky tábornagy előtt. A nagy hadvezér felkelt, levette a föveget galambos hajáról és mélyen meghajolva, így szólt: „Sire, Ausztria régi bajnokának kötelessége a sardiniai király előtt kalapot emelni.”

A győzelem mindent eltörlött. Messze vagyunk azon naptól, midőn az új király, ki atyja szétört koronáját a csatásíkról szedte fel, azt mondta Hudson angol követségnek: „Ausztria val a kégis fogok harczolni.” E győzletrre nincs többé ok. Olaszország szabad az Adrián. Ma Victor Emanuel kezét szoríthat Ausztriával s úgy szeretheti, mint szeretne nejét, ki szintén ausztriai nő volt, s szende és kecces királynét, ki Supergában nyugszik Károly Albert mellett.

Le akarom írni Victor Emanuel királyt, a mint saját szememmel láttam. Szerencsétlenségére nem kísérhettem igen közelről a történelmi események között; nem láttam a csatamezőt, pedig — mint mondják — ott van legválsabb szerepe. Téli idő volt. Egy hölgy fogadótermében ültem, ki ép akkor a szépség és szellem legnagyobb fényében ragyogott. A komornyik képből kikelve rontott a szobába. — „Crespi ur látni kívánja nagyságodat.” — „Crespi ur! nem ismerem! De mi baja magának? Valóban, szinte ki-dülledtek a derék piemontí szemei. Ekkor hozzám fordulva, a delnő felkért, hogy nézzem meg, ki van kűnn. Kimentem, de alig léptem a salon előtti éterembe, és urat láttam sietve felém közeledni. Epen elég időm maradt a salomba visszasietni s jeleníteni: „Il re!”

A delnő felugrott, s egyenesen és mozdulatlanul állt támlásszéke előtt, féhéren, mint fehér ruhája. Piétrót a szolgát, mint-ha helyéhez szögezték volna. A király a hölgyhöz lépett, megfogta mindkét kezét, leültette, és így szólt: „Bocsánat, kedves Madame, vagy grófnő, vagy stb., vadász módjára látogatom meg önt, és szóval akarok felelni kedves levelére.” (X. urnő egy fiatal embert ajánlott volt a királynak.) A hölgy visszanyerte egész hidegvérét; a nők e tekintetben különösen remekelnek. Felkelve, egy támlásszéket tolt a király elébe. Köszönetet mondott oly válogatott szavakkal, melyekről azt hitte volna az ember, hogy egy heti gondolkodás eredményei. A nők nagyon jelesek a rögtönzésben! X. urhölgy engem is bemutatott a királynak, ki a királyok és elnökök stereotyp szavával, azt mondta: „Igen jól van!” És hozzátéve: „Maradjon!” Hozzatam, de ő ismeretes nyers modorában ismételte: „Maradjon.” Jelt adtam a még mindig mozdulatlan Piétrónak a távozásra, mire az botorkázva magunkra hagyott.

A király husz percig időzött velünk. Ott ül, kissé kinyújtott lábakkal, s jobb tenyerével néha a szék karját ütögette. Keveset szólt. Időről-időre, helyeslős jelel könnyedén fölemelte kissé hátradült fejét. Balkeze simitgatta, vagy csavarta bajuszát, mely akkor még hosszabb volt, mint ma.

Azt mondják róla, hogy kalmuk-ararozva van. Messziről nézve úgy látszik. De mindenestere tatar királyi arcz az. Ily fejével képzelteti az ember nagy Pétert. Közélről nézve, a királyn, különösen ha a nővel beszél, látszik, hogy kiváló fajhoz tartozik. Arczkifejezése szelidül, habár mindig zavarhatatlan nyugalom és büszke marad. Hiába, csak azon család ivadéka ő, mely a Bourbonok után legreggibb idő óta uralkodik. Nem egy embert büvölt meg, köztük Garibaldi. De van egy hibája. Nem látszik eléggé figyelni arra, a mit beszélnek neki. Tekintete telve finomsággal, de gyakran az unalom egy neme elfojtja annak élénkségét.

Legjobbán áll a királynak a fényes katonaruha. Ha erőteljes telivér paripáján, melynek szépen ivelt nyakán hosszú sörény leng, az az olasz dandáró előtt vágat, bizonyára szép királyi alakot tüntet elő. Szükséges is, hogy egy király jó lovas legyen. Ez különösen igaznak bizonyult 1859 vagy 1860-ban, midőn Verdi valamely indulója hangjánál, örmirriadások közepette a csapatok élén lovagolt: s az

ezek által felvert fehér porfellegek mint a hadi dicsőség tömjénfüstje vették őt körül.

1860-ban történt, a győzelem után, Milánóban, a carnevalone idejében. A Skala-színházban nagy alarozs bál volt. A színpad mellett páholyban jobbról láthatók voltak: Cavour; Rattazzi, hosszú vékony alak, szellemes éles vonás arczal; La Marmora altábornok nagy sovány ember, hosszú fekete bajuszal; a kövér és mégis finom Vaillant tábornagy; a kis fiatal karcsú Talleyrand b. franciaia követ, kinek rendfőjezlaga szélesebb volt, mint ő maga — és a király. Mikor ő belépett, oly „éljen” hangzot fel, minőt én még nem hallottam.

Hidgen köszönt és leült. Nem mosolygott és nem beszélt. Keze a kard markolatján nyugodott, feje hátrahajlott, tekintete máshol kalandozott. Mint egy orosz-lán, ki a kalitkában a rengeteg után vadvádójik, hol a vadat ildözik.

En a nézők között lappangtam. Fial voltam még s svájci nő ildözetében. Fejem vettem, hogy a királyi páholyba megyek. A carneval alatt minden meg van engedve. Egy folyosóban Menabrea grófra akadtam, ugyanarra, ki most a király nevében Ferenc Józsefet üdvözölte, midőn olasz földre lépett. Akkor gyönyörű barna fiatal ember volt, közepetermetű, kifejezésteljes szemekkel. Valami spanyolok volt benne, bár svájci. Mint jobboldali képviselő conservatív és jó katolikus volt (most is az), s már egy tudós társaság tagjai közé tartozott. Azt mondták róla: „Ha el nem esik a csatában, sokra viszi.” Kértem, hogy vezessen a királyi páholyba. Kinevetett. Egy félórával utóbb a király elhagyta a színházat. Jobbján Cavour haladt, balján Talleyrand b.

Kimondhatlan, mily riadalmas zaj támadt. En valamennyinél jobban kiabáltam: „Viva il re!” Victor Emanuel rám nézett. Cavour valamit fölbe sugott. A király mosolygott. En boldognak éreztem magamat, mert a komor embert mosolyra indíthattam... Mindet oly tisztán látom magam előtt, mint tollamat és a papirost.

Ugorjunk át néhány hónapot. Hat hét volt Cavour halála előtt. Reggeliztem Cavournál. Mint rendesen, ezuttal is, melyhez palack az ásványvíz volt asztalán, melyhez soha hozzá nem nyult. Azt szokta mondani: „Mindent étkezésnél látok egy dr. Farini által előirt palackot s jól érzem magam e mellett.”

Reggeli után így szólt hozzám: „Legyen oly szives e levelemet Montcalierbe vinni a királyhoz, egyszersmind felelni fog, ha ő felseje kérdéseket tesz.” Nem volt szó politikai ügyről, hanem egy végre, a földrajz s nemzetközi jogba való kérdésről. Cavour bátyjának fogatán az indóházhoz kocszitatom.

Montcalierben a vasuti állomástól balra emelkedik a kastély, egy monumentális gyárhöz hasonló. Fedett kocsin verek egyenküzdj inasok kíséretében minden napi szokásuk szerint épen megérkeztek a király gyermekei Turinból. Következőképp voltak elhelyezve: a sympathicus és szende hölgy, ki később a francziák annyira tisztelték (Charlotte) a hátulú ülésen jobbra; balra a pápa keresztánya, az oly eleven és mégis komoly arczú Pia; elül Amadeo hercege, ki akkor is oly szép volt, mint egykor nagybátyja, a genuai herceg; végre Umberto, férfias és büszke arczal; atyja szakasztott mása. Mind e kicsinyek nevetgéltek és csevegtek mint a madarak a fészekben.

A király egy kis földszinti kabinetben fogadott, melynek ablakai a kertre nyilnak. Minthogy épen vadászatról jött haza, majdnem úgy volt öltözve, mint egy bersagliere; széles bőrvet viselt. Felbontotta a levelet, melyet hoztam, a nélkül, hogy rám nézett volna. Aztán azt mondta: „Üljön le és írjon”. Tollba mondta a feleletet, kezembe adta és „jó napot” köszönt. Szerencsére a szomszéd salomban találtam a szolgálattelvő tisztet, Robillant gróft, ki jelenleg a királynak bécsi követje. Ez belátta, hogy chének kell lennem s egy pástótomhoz jutottam.

Derekasam neki estem a fogolypástótomnak, mely talán a király által elejtett madarakból készült, midőn belépett Victor Emanuel. Nevetés szót hoztam: „Miert nem öltözött most is svájci nőrök? Leültetett s miáltal ismeretes szokása szerint a szobát hosszabban-szűtében bejárta, kényserített az étkezés folytatására. Közben beszéltem kellett Milánóról, Turinról, lakóikról és különösen — a nőkről. És a király nevetett ama jószágos és hangos módon, mely Cavournak is sajátja volt... De mindennek vége szakad az életben, a pástótomoknak is.

Midőn átadtam Cavournak a király feleletét, kérdéste tőlem: „Mit mond hozzá?” — „Lelkemre, excellent! úgy zavart voltam, hogy úgy irtam, mint egy irnok, a nélkül, hogy érttem volna belőle valamit.” — „Annál rosszabb; és tudja meg, a miről a közönségek sejtelle meincs: a király tuljár a kegyed, a magam s mindnyájunk eszén.” Nigra, ki Cavour két kedvezet tanítványainak egyike, bizonyosan ismeri mestere e véleményét. Volt szerencsém Cavour nyilatkozatát Thiersnek elbeszélni, s ez azt mondta: „Osztozom Cavour nézetében.” F—ro.

(XVII. korszak.) Ezen kiadás a turini VII. olasz kiadás után készült, és összegezte a VIII. kiadással.

A Franklin-Társulat kiadásában megjelentek:

„Döntvénytár.” A magy. kir. Curia semmivel és legfőbb titkoszékét ösztályának elvi jelentőségét határoztai. Gyűjtötték Dr. Dárday Sándor, Dr. Galló József és Zlinszky Imre. XII. évfolyam. A gyakorló jogászok ezen feletle érdeklő munkája (192 lap) ára 2 frt.

„Hazánk évtárája.” Magyarország történetének kortani átnézete 884—1849-ig. Irta dr. Kerékgyártó Árpád. A 696 lapot tartalmazó vaskönyv egy élet szorgalmas jegyzéseit öleli fel s a haza történelmének röviden tárgyalja év, hó és nap egy-egy részében. Hasonló mű Magyarország történelmének illetőleg ez irányban még nem jelent meg. Nemcsak a hazai történelem anarainak, de mindenki részére nélkülözhetetlen e könyv, ki történelemmel, s különösen a haza történetével foglalkozik. Ára füzve öt forint.

Ujdonságok.

Budapest, április 14.

Hivatalos. Kiszélezte a fellegvár és a k. főcsinásánál alkalmazott s consuli ezimel és ranggal felruházott Cingria János amsolult, meghagyván jelenlegi állomását, consullá kinevezni melóztatott.

Legfelsőbb adományok. Ó fellegvár a zsfalvati rom. kath. községnek, templomépítésre 100 forint, az abauji megyei szászai helyét hivatalosan egyházközségnek pedig 100 forint adományt adtak. A köznevelési fellegvár 200 forint melóztatott saját magánépítéséről engedélyzni.

Személyi hírek. Pékny Tamás közlekedési miniszter tegnap este Szikszóra utazott. — Erlanger L. bankár Párisból és dr. Herz V. alconsul a fővárosba érkeztek.

Gambetta Párisból tegnap Budapestre érkezett, s a Hungariból szállott. Azonban nem a pártvezér szerezéséért bennünket, hanem egy névnek, a ki kereskedő.

Vallant Ágost, V. Lajos bécsi színművész, tegnap reggel hat órakor fia lakásán élete 75 évében pásztyólóval végzett életének. Előbb azonban levelet írt a „Népe fr.” szerkesztőségnek, melyben elmondta, hogy mitúnt az emberek igen kíváncsiak az öngyilkosságok indokaira, ó kielégíté a kíváncsiságot. Menyét okozza, ki 85 éves nejét is a másvilágra külte morderával, s ki az ó életét is nagyon elcsodálta, mióta fájt sikerült papusál váltetnie. A fia és meny kedélybetegségnek tudják be az őt öngyilkosság alaptalán vádját.

Kürens! Az adóvégrehajtók nagyban nyomoznak bizonyos Mr. Lindley vízvezeték csinalót 18,000 frt adóhátralék miatt. A kiknek sikerül róla valamit megtudni, tegyenek jelentést az adóhivatalban.

Kugler Pál Ferenc elhunyt derék szobrászunk holt teteme Budapestre szállítottat s holnap, 15-én, fog a keresztusi temetőben levő kápolnában behelyeztetni s azután a családi sírboltban elhelyeztetni.

Az ifjú Detlary, kirol közelebb emlitettük, hogy atyja husvét hetfőzőn ittas állapotban ót egy késsel minden ok nélkül többször m-lbe szarta, vasnap reggel a megyei kórházban a legmondosabb orvosai ápolás dacára meghalt. A gyilkos apa, ki nevével is mindenkor durva kegyetlenséggel bínt, mint az „Alf.” hallja, egyelőre kieszerített a börtönből. Ha ez igaz, ez ót sajátjogot eljárási volna, mint kellően indokolni algha, igazolni pedig egyáltalában nem lehetne.

A műcsarnok javára rendezett élelőképek előadásának főpróbája ma este tartottak meg a redoute nagy terében. Az előképek igen szépen sikerültek s megragadó hatást tettek a nézőre. Az előképek közti időt kitöltő két kis szindarab előadása is elég gördülékeny volt. A holnapi előadás élvezetes estét ígér a közönségnek; kívánjuk, hogy minél számosabban látogassák ez előadást, és mit a mind a vele eszékötött nemes célt, mind a művelzet szempontjából bizonyára megérdemel.

A Tisza áradása — írja a „Szegezi Közl.” — még mindig oly rohamos s eddig alig tapasztalt mérvű, hogy a legkomolyabb aggodalmat kelt. A vízállás 11-én reggel 14 láb 7 hüvelyk volt. Az áradás tehát az előző napról 1 láb 1 hüvelyk, mi bár tetemesen kisebb a vasnap reggelig tapasztalt 2 láb 5 hüvelyk áradásnál, de az erős csökkenése csak látszólag. Ugyanis a vízár már nem csupán a folyam medrében, hanem a tágas ártereken van elterülve. Így az egész Marosot telve van vízzel; tehát a vízmozgás szélesebb elterjedése okozza az áradás látszólagos csökkenését.

Dr. Schlauch Lőrinc szatmár-megyey püspök ur gyorsan nyerte meg azon tiszteletet, mely voltaképp kell, hogy minden egyháznagyot övezzen. Hogy a külföldnek ne jusson ó vásárolta meg a Török János-féle nagyzerű könyvtárat, s azt — mint nekünk írják — saját könyvtárával megbővíttve nyilvános könyvtárrá akarja székvarosában rendeztetni. E tiszteletre méltó tényhez most egy más füződik. Ó, ki a főrendiházból a néptanítók nyugdíjaztatásának törvényjavaslata alkalmával a legfőbb előharcosok közt volt, kinyilvánította, misz-rint a püspöki meggyéjében létező s alatta álló néptanítókért az első éven késs a nyugdíjalapa törvény szerint szükséges befelájtást saját erszényéből kifizetni s ezental is övenként több ezer forintot ajánl fel ily célra. Vonzon a példa!

Uj zenemű. Erney József, a nemzeti zenedé tanára, kiadta első jelentékenyebb zeneművét; ezme: „Première Valse.” A zongorára írt mű Redl Malvina bárónő, szül. Széchen grófnőnek van ajánlva; Ró: z avölgyéi jelent meg, ára 1 frt.

Az alsó vidék kezd a brigantik nyugalmat és kényelmet otthona lenni. Alig mulik el nap, hogy onnét rablásról hír ne érkeznek. Vasnap est 8—9 óra között két dűbai cirkált a Lugos és Temesvári között országuton. Egy kereskedőre a remetei határban rákiáltottak, hogy álljon meg, s mitúnt azt tenni nem érzett magában hajlandóságot, nehánszora rálöttek. Eközben a lovakat üggetésre zaklatá a kocsis, a kereskedő pedig revolverlövészekkel

felelt a támadásra, mire azok visszamaradtak.

A képművészeti társulat kiállításában két kölföldi nagy kép vonja magára a figyelmet. A nagy tereben felállított s a Matejko-féle képek nagyságát megközelítő művek egyike Conrad Györgyöt van, s II. József császárt ábrázolja halálában; a másik pedig Buehus diadalmenete s Ottó Károly müncheni festés műve. E két kép rövid ideig lesz látható, figyelmeltetjük rá a közönséget. Van ezenkívül egy kép Spánytól, Koppistól, Vastaghtól és Mészölytől. Ajánljuk a tárlat megtekintését a közönség figyelmébe.

Pásztyeli Kovács János munkási püspök ur jövő vasnap fog consulatniti Gaganez eperjesi gör. egy. püspök által.

Rémes gyilkosságrol értesít a „Tem. L.” Négy évvel ezelőt egy rekási paraszt szomszédjának feleségével összerúgottak, s azt annyira bántalmazta, hogy seibein meghalt. Folyt a per, mely oda szögeltett ki, hogy a gyilkos több évi börtönrre ítéltetett. Ó ezen sorsot látszólag tiszta bünbánással fogadta, s folyó hó 10-én, mielőtt fogságának megkezdésére indult volna, meghívta lakására a megölt asszony férjét lakomára. Azt mondta, hogy ki akar bekülni azzal, kire olyan csapást mért. Egé z delútan ürítgettél, már a megújított barátság poharát — mig egyszerre csak látna támadt a szobában. A felalubek az ablakhoz tódultak. A meggyilkolt asszonyt férje véresen a földön fektet és szívzsongatóan hörgött; fölötté pedig az emberi szörny térdelést és órtóztatósan marczangoló kezdete. Az áldozat mellett annak kivágott nyelve hevert, mely mitűtel a gyilkost megkezdte. Midőn a gyilkos észrevette, hogy az ablak elő emberek gyülekeztek, szerezetlenül áldozatát elhagyta egy pillanatra, két revolvert ragadott kezébe s azzal fenyegette az időközben egybegyűlt községi közegeket. Majd másépp határozta el magát és áldozatához visszateret, annak megadta az utolsó kegyelemadást. E közben az ajtó betörtetett és sikerült a dühözötő létegyverezni, mielőtt fegyverrel lehetett volna.

A nagy embereket még mindig érdekel annyira Bach exminiszter, hogy tudassuk róla, misz-rint most Jeruzsálem környékén utazik. Egy német lapnak azt írják, hogy közelebb több magyar előkelő zarándok is érkezett Jeruzsálembe, az egyik gróf Cziráky vezérlete alatt.

Rendőri hírek. Böszörményi István másca cs hajószaga a fővárosba délmizsereket szállítván, f. hó 13-án delútan hajóját hazatüzásra felkészítendő, hetedmagával a horgony felhúzásán dolgozott; a ladik azonban ingadozásba jöven, Böszörményi elcsúszta az egyszemélyt, a Dunába esett, és ott nyomtalanul elúnt. A legzorsosabb keresés dacára sem találhatott föl. — Szantsek József 26 éves napzsmos, ki a budai Sz. János kórházban fektett, tegnap viradóra kizs deliriumba a kórház első emeletéről leugrott, és kevés idő múlva meghalt.

Ujdonások.

Budapest, április 14.

Hivatalos. Kiszélezte a fellegvár és a k. főcsinásánál alkalmazott s consuli ezimel és ranggal felruházott Cingria János amsolult, meghagyván jelenlegi állomását, consullá kinevezni melóztatott.

Legfelsőbb adományok. Ó fellegvár a zsfalvati rom. kath. községnek, templomépítésre 100 forint, az abauji megyei szászai helyét hivatalosan egyházközségnek pedig 100 forint adományt adtak. A köznevelési fellegvár 200 forint melóztatott saját magánépítéséről engedélyzni.

Személyi hírek. Pékny Tamás közlekedési miniszter tegnap este Szikszóra utazott. — Erlanger L. bankár Párisból és dr. Herz V. alconsul a fővárosba érkeztek.

Gambetta Párisból tegnap Budapestre érkezett, s a Hungariból szállott. Azonban nem a pártvezér szerezéséért bennünket, hanem egy névnek, a ki kereskedő.

Vallant Ágost, V. Lajos bécsi színművész, tegnap reggel hat órakor fia lakásán élete 75 évében pásztyólóval végzett életének. Előbb azonban levelet írt a „Népe fr.” szerkesztőségnek, melyben elmondta, hogy mitúnt az emberek igen kíváncsiak az öngyilkosságok indokaira, ó kielégíté a kíváncsiságot. Menyét okozza, ki 85 éves nejét is a másvilágra külte morderával, s ki az ó életét is nagyon elcsodálta, mióta fájt sikerült papusál váltetnie. A fia és meny kedélybetegségnek tudják be az őt öngyilkosság alaptalán vádját.

Kürens! Az adóvégrehajtók nagyban nyomoznak bizonyos Mr. Lindley vízvezeték csinalót 18,000 frt adóhátralék miatt. A kiknek sikerül róla valamit megtudni, tegyenek jelentést az adóhivatalban.

Kugler Pál Ferenc elhunyt derék szobrászunk holt teteme Budapestre szállítottat s holnap, 15-én, fog a keresztusi temetőben levő kápolnában behelyeztetni s azután a családi sírboltban elhelyeztetni.

Az ifjú Detlary, kirol közelebb emlitettük, hogy atyja husvét hetfőzőn ittas állapotban ót egy késsel minden ok nélkül többször m-lbe szarta, vasnap reggel a megyei kórházban a legmondosabb orvosai ápolás dacára meghalt. A gyilkos apa, ki nevével is mindenkor durva kegyetlenséggel bínt, mint az „Alf.” hallja, egyelőre kieszerített a börtönből. Ha ez igaz, ez ót sajátjogot eljárási volna, mint kellően indokolni algha, igazolni pedig egyáltalában nem lehetne.

A műcsarnok javára rendezett élelőképek előadásának főpróbája ma este tartottak meg a redoute nagy terében. Az előképek igen szépen sikerültek s megragadó hatást tettek a nézőre. Az előképek közti időt kitöltő két kis szindarab előadása is elég gördülékeny volt. A holnapi előadás élvezetes estét ígér a közönségnek; kívánjuk, hogy minél számosabban látogassák ez előadást, és mit a mind a vele eszékötött nemes célt, mind a művelzet szempontjából bizonyára megérdemel.

A Tisza áradása — írja a „Szegezi Közl.” — még mindig oly rohamos s eddig alig tapasztalt mérvű, hogy a legkomolyabb aggodalmat kelt. A vízállás 11-én reggel 14 láb 7 hüvelyk volt. Az áradás tehát az előző napról 1 láb 1 hüvelyk, mi bár tetemesen kisebb a vasnap reggelig tapasztalt 2 láb 5 hüvelyk áradásnál, de az erős csökkenése csak látszólag. Ugyanis a vízár már nem csupán a folyam medrében, hanem a tágas ártereken van elterülve. Így az egész Marosot telve van vízzel; tehát a vízmozgás szélesebb elterjedése okozza az áradás látszólagos csökkenését.

felelt a támadásra, mire azok visszamaradtak.

A képművészeti társulat kiállításában két kölföldi nagy kép vonja magára a figyelmet. A nagy tereben felállított s a Matejko-féle képek nagyságát megközelítő művek egyike Conrad Györgyöt van, s II. József császárt ábrázolja halálában; a másik pedig Buehus diadalmenete s Ottó Károly müncheni festés műve. E két kép rövid ideig lesz látható, figyelmeltetjük rá a közönséget. Van ezenkívül egy kép Spánytól, Koppistól, Vastaghtól és Mészölytől. Ajánljuk a tárlat megtekintését a közönség figyelmébe.

Pásztyeli Kovács János munkási püspök ur jövő vasnap fog consulatniti Gaganez eperjesi gör. egy. püspök által.

Rémes gyilkosságrol értesít a „Tem. L.” Négy évvel ezelőt egy rekási paraszt szomszédjának feleségével összerúgottak, s azt annyira bántalmazta, hogy seibein meghalt. Folyt a per, mely oda szögeltett ki, hogy a gyilkos több évi börtönrre ítéltetett. Ó ezen sorsot látszólag tiszta bünbánással fogadta, s folyó hó 10-én, mielőtt fogságának megkezdésére indult volna, meghívta lakására a megölt asszony férjét lakomára. Azt mondta, hogy ki akar bekülni azzal, kire olyan csapást mért. Egé z delútan ürítgettél, már a megújított barátság poharát — mig egyszerre csak látna támadt a szobában. A felalubek az ablakhoz tódultak. A meggyilkolt asszonyt férje véresen a földön fektet és szívzsongatóan hörgött; fölötté pedig az emberi szörny térdelést és órtóztatósan marczangoló kezdete. Az áldozat mellett annak kivágott nyelve hevert, mely mitűtel a gyilkost megkezdte. Midőn a gyilkos észrevette, hogy az ablak elő emberek gyülekeztek, szerezetlenül áldozatát elhagyta egy pillanatra, két revolvert ragadott kezébe s azzal fenyegette az időközben egybegyűlt községi közegeket. Majd másépp határozta el magát és áldozatához visszateret, annak megadta az utolsó kegyelemadást. E közben az ajtó betörtetett és sikerült a dühözötő létegyverezni, mielőtt fegyverrel lehetett volna.

A nagy embereket még mindig érdekel annyira Bach exminiszter, hogy tudassuk róla, misz-rint most Jeruzsálem környékén utazik. Egy német lapnak azt írják, hogy közelebb több magyar előkelő zarándok is érkezett Jeruzsálembe, az egyik gróf Cziráky vezérlete alatt.

Rendőri hírek. Böszörményi István másca cs hajószaga a fővárosba délmizsereket szállítván, f. hó 13-án delútan hajóját hazatüzásra felkészítendő, hetedmagával a horgony felhúzásán dolgozott; a ladik azonban ingadozásba jöven, Böszörményi elcsúszta az egyszemélyt, a Dunába esett, és ott nyomtalanul elúnt. A legzorsosabb keresés dacára sem találhatott föl. — Szantsek József 26 éves napzsmos, ki a budai Sz. János kórházban fektett, tegnap viradóra kizs deliriumba a kórház első emeletéről leugrott, és kevés idő múlva meghalt.

Ujdonások.

Budapest, április 14.

Hivatalos. Kiszélezte a fellegvár és a k. főcsinásánál alkalmazott s consuli ezimel és ranggal felruházott Cingria János amsolult, meghagyván jelenlegi állomását, consullá kinevezni melóztatott.

Legfelsőbb adományok. Ó fellegvár a zsfalvati rom. kath. községnek, templomépítésre 100 forint, az abauji megyei szászai helyét hivatalosan egyházközségnek pedig 100 forint adományt adtak. A köznevelési fellegvár 200 forint melóztatott saját magánépítéséről engedélyzni.

Személyi hírek. Pékny Tamás közlekedési miniszter tegnap este Szikszóra utazott. — Erlanger L. bankár Párisból és dr. Herz V. alconsul a fővárosba érkeztek.

Gambetta Párisból tegnap Budapestre érkezett, s a Hungariból szállott. Azonban nem a pártvezér szerezéséért bennünket, hanem egy névnek, a ki kereskedő.

Vallant Ágost, V. Lajos bécsi színművész, tegnap reggel hat órakor fia lakásán élete 75 évében pásztyólóval végzett életének. Előbb azonban levelet írt a „Népe fr.” szerkesztőségnek, melyben elmondta, hogy mitúnt az emberek igen kíváncsiak az öngyilkosságok indokaira, ó kielégíté a kíváncsiságot. Menyét okozza, ki 85 éves nejét is a másvilágra külte morderával, s ki az ó életét is nagyon elcsodálta, mióta fájt sikerült papusál váltetnie. A fia és meny kedélybetegségnek tudják be az őt öngyilkosság alaptalán vádját.

Kürens! Az adóvégrehajtók nagyban nyomoznak bizonyos Mr. Lindley vízvezeték csinalót 18,000 frt adóhátralék miatt. A kiknek sikerül róla valamit megtudni, tegyenek jelentést az adóhivatalban.

Kugler Pál Ferenc elhunyt derék szobrászunk holt teteme Budapestre szállítottat s holnap, 15-én, fog a keresztusi temetőben levő kápolnában behelyeztetni s azután a családi sírboltban elhelyeztetni.

Az ifjú Detlary, kirol közelebb emlitettük, hogy atyja husvét hetfőzőn ittas állapotban ót egy késsel minden ok nélkül többször m-lbe szarta, vasnap reggel a megyei kórházban a legmondosabb orvosai ápolás dacára meghalt. A gyilkos apa, ki nevével is mindenkor durva kegyetlenséggel bínt, mint az „Alf.” hallja, egyelőre kieszerített a börtönből. Ha ez igaz, ez ót sajátjogot eljárási volna, mint kellően indokolni algha, igazolni pedig egyáltalában nem lehetne.

A műcsarnok javára rendezett élelőképek előadásának főpróbája ma este tartottak meg a redoute nagy terében. Az előképek igen szépen sikerültek s megragadó hatást tettek a nézőre. Az előképek közti időt kitöltő két kis szindarab előadása is elég gördülékeny volt. A holnapi előadás élvezetes estét ígér a közönségnek; kívánjuk, hogy minél számosabban látogassák ez előadást, és mit a mind a vele eszékötött nemes célt, mind a művelzet szempontjából bizonyára megérdemel.

A Tisza áradása — írja a „Szegezi Közl.” — még mindig oly rohamos s eddig alig tapasztalt mérvű, hogy a legkomolyabb aggodalmat kelt. A vízállás 11-én reggel 14 láb 7 hüvelyk volt. Az áradás tehát az előző napról 1 láb 1 hüvelyk, mi bár tetemesen kisebb a vasnap reggelig tapasztalt 2 láb 5 hüvelyk áradásnál, de az erős csökkenése csak látszólag. Ugyanis a vízár már nem csupán a folyam medrében, hanem a tágas ártereken van elterülve. Így az egész Marosot telve van vízzel; tehát a vízmozgás szélesebb elterjedése okozza az áradás látszólagos csökkenését.

felelt a támadásra, mire azok visszamaradtak.

Mások más fogást kiterentek meg. Például: „Valóban szerlelet csodálatos, meglepő, hogy a kik előzetesen díjakat rendszeren beküldtek, mind hosszu életet élnek és természetesen halállal költöznek át a másvilágra.”

Az tapasztalatok, írják egy másik lap — hogy a ki uszág árval adós módos, veszedelmes lejtőre téved. Szolgáljan ez jókaró intőjel!

Ismerünk egy jóvaló, becsületes uriembert, ki mindig pontosan fizet vala, és ime, soha nem betegeskedett, tykszomsz. foga feje nem fájt, burgonyája díszlett, buzaja nem fogott rozsdát, gyermekei mindig nyugodtan alhattak éjjel, és felesége mindig kedves és szeretetreméltó vala. Edes olvasom, beküldted-e már az előfizetési összeget?

— Ki hitte volna, meg Bismarckot is aprilise költök? — Valóban? Ugyan ki? — Hát az uristen, mert aprilis elején küldte e világra.

Egy cheigai lap következő hirdetését közli: „Ném Rielsen Borbála született Rössler, vagy megszükkött vagy ellopott. Annak, a ki ót vizsgálhaza, beverem a fejét. Mitúnt a magam adósait nem, az ősszesen, az óvítit sem fogom kifizetni. Rielsen Lajos.”

Madame A. — help a napokban egyik legismertebb eszékeskedésbe, és valenziai eszékesket kíván kiválasztás végett. Az előadótakat azonban részünt nehézségeknek, részünt gyöngekknek találta, szóval, elavozott a nélkül, ilyet valmit vásárolt volna; az egyik személyt, melyet illetelműen kiválasztani melóztatott, nem lesz elegendő, s azt szabadsgot vettem magamnak ugyanaból meg egy darabot küldenem. Kérem asszonyom, kegyeskedjél tudni velem, elfogadja-e küldeményemet? — Nem szélség szerint megkérdeztél, hogy a madame elfogadta-e a füzött, kivéve, hogy oly szellemes kereskedével van dolga, mert a bírák, köznevelés szerint, nem sok esprít-vel rendelkeznek, s egyebet se tudnak, csak itélni.

A walesi esküdtés előtt bizonyos Peyton neví egyfélé felségérettéssel vadolt. Midőn az elnök szokás szerint megkérdezté tőle, hogy beismerie vétkét, az vádolt igen-nel felelt, de ugyanl a bírák jóindulatáért és elnézéséért eszedezett. Az esküdték félrevonultak, de néhány perc múlva visszatértek azal az itélettel, hogy vádoltat „nem találják bűnös-nek. A közönség esodálkozott, mire az elnök megszólalt: „Tisztelet esküdté urak! Mitúnt elkerülte figyelmüket a vádolt saját vallomása. Maga beismerete bűnét, és önké megis ártatlannak nyilvánítjáték?” — „Elnök ur, vádolója ezt az egyik esküdt, mi Peyton gyermekeora óta ismerjük. A leg-hazigabb emberek egyike.”

Az ifjú Dumas egy főrangú urhólyg nagy ebéljére volt hívatással. Az előkelő delú az a „Tisztelet esküdté urak! Mitúnt elkerülte figyelmüket a vádolt saját vallomása. Maga beismerete bűnét, és önké megis ártatlannak nyilvánítjáték?” — „Elnök ur, vádolója ezt az egyik esküdt, mi Peyton gyermekeora óta ismerjük. A leg-hazigabb emberek egyike.”

Az ifjú Dumas egy főrangú urhólyg nagy ebéljére volt hívatással. Az előkelő delú az a „Tisztelet esküdté urak! Mitúnt elkerülte figyelmüket a vádolt saját vallomása. Maga beismerete bűnét, és önké megis ártatlannak nyilvánítjáték?” — „Elnök ur, vádolója ezt az egyik esküdt, mi Peyton gyermekeora óta ismerjük. A leg-hazigabb emberek egyike.”

Korszerű falótagok. — Miért itézik ki Adámot és Évát a paradicsomból? Kérdé közelebb egy város iskolában a katecheta. — Mert nem tudtak házbát fizetni, felelé egy háziur fia.

Táviratok.

(Délég érkeztek.)

Zára, ápr. 14. Midőn ó fellegvár tegnap Pagoból visszatért Zarába, a tengeren bora támadt, melyet a „Miramar” derekasan megállított. A király megjelenése Arbe és Pago-ban a lakosságra mely benyomást gyakorolt; ma ó fellegvár Bankovácza és Obrovazoba utazik.

Páris, ápr. 14. Az „Univers” azt mondja, hogy a német püspöki kar egy ót összes püspökök által közösen szerkesztett jelentést küldött Rómába az egyház helyzetéről Németországban.

Klagenfurt, ápr. 13. Petris és társai interpelláltak, hogy a kormány szándékozik-e az adóvégrehajtók működését az aratás befeljeztégg felügyelteni; a tartománygyűlés elnöke erre kijelenté, hogy a kormány nem ignorálja a kedvezőtlen viszonyokat, de az interpellációra nem mondhat feltétlenül igent. A kormány tekintettel lesz a viszonyokra, és esztről-esztre halasztásokat fog engedélyezni. Intézkedés történt, hogy a községi előjárók a sürgőségi eseteket juttassák a felsőbb hatóság tudomására. (Tetszés.)

London, ápr. 13. Az angol és a francia kormány meggyeztek, hogy vegy-s bizottságot küldenek ki, mely a csatorna-alagut elvethetőbb fogja átvizsgálni.

Berlin, ápr. 13. A városi tszvek azon alkalomból, hogy ót, ki az egyleti törvény ellen elkövetett vétséggel volt vádolva, elíteltetett, végzésleg kimondta a nómunkások egyletének felszólását.

(Este érkeztek.)

Venezze, ápr. 14. (Eredeti táv.) A bécsi lapoknak Trevisanato velenzei patriárcha ó fellegvár általi fogadtatása politikai részleteiről szóló szűz-szeres értesítési a legalaposabb értesítés szerint merő koholmányok.

Zára, ápr. 14. (Eredeti távirat.) Ó fellegvár reggel négy órakor indult kocsin Bankovácza. Iszonyu hideg dühöngött. Megérkezett nyolczer, és fégyeres nép által ünneplés fogadtatásán részesült. Megszemlélte az unjonn felállított nemzeti öltözött honvédszázalókat, kihallgatózókat tartott és kilenczer tovább indult. A tengerparton Kariban zárai polgárok frissen halászott osztrigát kínáltak. A morlak kunyhóban tábori reggelizést tartott. Obrovácza nében érkezett ó fellegvár, hol nagy dűbontómeg és fégyeres nép fogadta. Itt szintén kihallgatózókat tartott. A szilcsindulás egy órakor történt. Mivelzen lováltás volt és ó fellegvár több kérvényt fogadott el. Zarába ötkor érkezett ó fellegvár.

Zára, ápr. 14. Ó fellegvár a reggel 4 órakor Bankovácza érkezett és 1/9 órakor Obrovazoba utazott; mindenütt ün-

nepelyesen fogadtatott, az idő derült a bora még nem színt meg.

Berlin, ápr. 14. Az olmitzi érsek, ki a tartománygyűlés lefolyt két ülészáknak nem jelent meg ma elfoglalta helyét a tartománygyűlésben.

London, ápr. 14. Az alsóház elvetette Cochrane azon indítványát, hogy a kormány a pétérvári konferenciát használja fel az 1856-ki párisi békeszerződésben meghatározott tengerjogi deklaratiótól való szabadulása.

Berlin, ápr. 14. Az urak házában megkezdődött a bezáratási törvény feletti tárgyalás; mellette és ellene több szónok beszélt; a cultusminiszter megdöntötte azon felhozott ellenérveket, hogy a javaslat az evang. egyházat korlátozza, hogy az alkotmányellenes és végül, hogy a desulute amimurum bulla állami egyezmény természeténél bír; felhozván beszédeben, hogy ha ezen utóbbi állításuk megis felelné a tárgyának, hogy a pápa az egyezményt még megsegtet. Bismarck örömet fejezte ki az iránt, hogy a conservatív párt végre valahára nyílt, tartózkodás nélküli vallomást tesz az evang. egyház mellett; — ó azt mondta, hogy a ki az államtól a katolika egyházzal szemben a vatikani concilium óta joga érvényesítésében megakadályozni akarja, hogy az eltaszítja magától az evang. egyház állásponjtját és az alattvaló kötelezettség; ó nem a katolika egyház ellen harcol, hanem azon pápaság ellen, mely elvűlt tüzte ki az eretnekek üldözését és kiirtását és mely a porosz államnak és az evangéliumnak ellensége. A tárgyalás holnap folytattni fog.

Berlin, ápr. 14. A „Prov. Correspondent” reflectálva a „Post” ismeretes cikkére azt mondja, hogy a sokszorosan emlitett háborútol való tartás valóságban ez idő szerint nem bír alappal.

Bécs, ápr. 14. (Zárlat.) Hitelrészvény 234.— Galicziai 233.75. Államvasút 300.— Rente 70.75. 1860-as 111.50. 1864-es 137.75. Ezüst 103.40. London 111.35. Unio-Bank 112.— Alta épít-bank 16.— Magy. földhítel 78.— Angol-osztrák 134.— Lombard 144.— Tramway —. Hitelsorsjegy 165.50. Napoleon-ur 8.89. Arany 5.22. Frankfurt 55.25. Porosz pénztárval. 163.50. Török sorsjegy 53.20. Angol építbank 33.50. Municipalbank 34.50. Szállár.

Bécs, ápr. 14. (Hiv. zárlat.) M. földteher. kötv. 80.— Salgó-Tarján —. Magy. hitel 222.25. Magy. záloglétel 86.80. Erdély 127.50. Magy. kel. vasút 52.50. Magy. sorsjegy 83.50. Magy. földhítel —. Magy. vas. kölcsön 95.75. Angol-osztrák 16.— Angol-osztrák —. Frantzy magy. földhít. —. Alföld 130.— Magy. észak-kei. vas. 120.50. Kel.-vasuti előbbs. kötvény 68.10. Tiszai vasút 195.25. Municipal-bank —.

Frankfurt, ápr. 14. (Zárlat.) Váltóár. Bécsre 189.50. Osztr. hitelrészv. 213.25. Osztr. bank. 871.— Osztr. államvas. részv. 275.25. 1860-diki 117.12. 1864-diki 307.50. Egvjárleki papír 64.75. Egvjárleki ezüst 68.75. Lombard 128.50. Galicziai 213.25. Magy. sorsjegy —. Győr-Gráczy —. Szállár.

Berlin, ápr.

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI.

(HIVATALOS.)

Table with multiple columns listing market prices for various goods, including flour, oil, and other commodities. Includes sub-sections like 'Gabona árak', 'Kötények', 'Bors', etc.

ROTHAUSER TESTVÉREK 10,000 napernyő és legyező 10,000. Advertisement for umbrellas and fans with illustrations.

Dr. HANDLER MOR orvos, sebésztudor, szülész és szemész. Advertisement for a doctor's services.

Az érmek, ásványok és régiségek IRODÁJA. Advertisement for a shop selling coins, minerals, and antiques.

A „Franklin-Társulat” magyar irodalmi intézet. Advertisement for the Franklin Society's literary institute.

A „Franklin-Társulat” magyar irod. intézet és könyvnyomda kiadásában. Advertisement for the Franklin Society's publishing house.

magtalan ságot; Kétféle iparpapírok. Advertisement for blank paper and other stationery items.

KÖSZÖNY-TASZON. Advertisement for a stationery or gift shop.

A magyar korona területén összes vasutakon. Advertisement for railway services across the Hungarian Empire.

A Franklin-Társulat magyar irodalmi intézet és könyvnyomda kiadásában. Advertisement for the Franklin Society's publishing house.

Magyar nyelv teljes szótára. Nélkülözhetlen segédkönyv. Advertisement for a comprehensive Hungarian dictionary.

KERTÉSZET KÉZIKÖNYVE. TŰZTES UTASÍTÁS A KONYHAKERTÉSZET, VIRÁGMIVELÉS ÉS GYÜMÖLCSNYEJESZÉS KÖRÉBEN. Advertisement for a gardening manual.

A „Franklin-Társulat” magyar irodalmi intézet kiadásában. Advertisement for the Franklin Society's publishing house.

Falusi könyvtár. Advertisement for a village library with a list of books for sale.

Angol, francia, olasz nyelvtanok, beszélgetési kézikönyvek és szótárak. Advertisement for language textbooks and dictionaries.

BOROSS MIHÁLY KISEBB MUNKÁI. Advertisement for a collection of smaller works by Boross Mihály.

AZ ÚJ TÖRVÉNYEK legteljesb kiadása. Advertisement for the complete edition of the new laws.